

La consulta del Tori

Els dies 10 i 11 de maig es va celebrar a Manresa la consulta ciutadana sobre el futur del teatre Conservatori. Dels 62.796 manresans amb dret a vot, hi van anar 5.790, el 9,22%. Només 754 van votar a favor que "el nou Pla General ha de preveure una ampliació de la plaça Sant Domènec sense l'edifici del Teatre Conservatori".

La nova República Catalana no seguirà el model espanyol d'estat, en petit. El nou país que estem construint aprofitarà els models d'èxit d'altres països, com la lluita contra la corrupció de Dinamarca, o la participació ciutadana en temes d'interessos, locals o d'Estat, de Suïssa. Els ciutadans es manifestaran, en referèndums, sobre temes candents que preocupin la ciutadania. La democràcia és donar la veu al poble i els governants han d'aplicar el parer de la majoria, després de debats informatius, valorant pros i contres de cada opció.

A la consulta sobre el futur del Tori, li ha fallat justament això: no era un tema de debat en la ciutadania; tampoc es van donar dues opcions clares, ben definides, als electors. Semblava que l'important era l'eina, la consulta, i no les dues opcions que es votaven. La prova és que, ràpidament, es va constituir una Plataforma defensant el teatre i no n'hi havia cap altra defensant la gran plaça central de Manresa. Qui proposava el sí posava l'èmfasi que els proteccionistes estaven moguts pels sentiments. Després, van donar unes xifres que molts han valorat com a discutibles, palesant que era molt més car mantenir-lo que fer-ne un de nou. Després, afirmant que el debat era urbanístic i no econòmic. També es van anar modificant els usos que es volien donar a les construccions que donen al carrer Jaume I. Tot plegat, un desencert.

Ara, però, com deia el Joan Morros en el debat a l'auditori de la Plana de l'Om, comença realment la feina. Un cop confirmat que els manresans volen seguir gaudint del Tori, hem d'obrir el debat real sobre el seu futur i el de la plaça de Sant Domènec. Ha de ser un debat obert, participat, per tenir una plaça digna, amb el teatre, amb el centre d'interpretació de Sant Ignasi i l'escultura que posarà en valor l'acollida que li va donar Manresa. Posem-nos, doncs, a treballar-hi!